

Nro. 33. és 34.

**A' FELS. CSÁSZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

Indúlt Bétsből, Kedden November 27-dik napján, 1810-ik
esztendőben.

B é t s.

Frantzia Császári Istálómester Mesgrigny úr, e' hónap' 23-dikára víradó éjjel ideérkezvén, levelet hozott Napoleon Császár ő Felségétől a' mi Kegyelmes Monarchánkhoz, mellyet ő Felségének általadni, pénteken u. m. 23-dikban reggel, egy éppen e' végre való audientzián vala szerentséje. Ezen levél annak az egy időtől fogva elterjedett örvendetes hírnak megvalóságulását foglalja magában, hogy a' Frantzia Császárné ő Felsége megáldatott viselős állapotban légyen, mellyel már az 5-dik hónapot ére el kívánt jó egészségben.

A' *Posonyi Újságban* ezeket olvassuk: Egy jó indulatú Magyar Hazafi Tubingában a' *Cotta*

könyves bóltjában 100 aranyokból álló jutalom pénzt tett vala le az 1808-dik esztendőben, annak számára, a' ki ezen kérdésre leg jobban megfelel: — „Mennyiben vólna végrehajtható, tanácsos, és a' Magyar Országban 's az azzal egyesült tartományokban lakó külömbkülömbféle nemzeteknek boldogságokkal és privilégiumaikkal megegyeztethető az, hogy a' közönséges dolgok felett való tanátskozásokban, az igazság' kiszolgáltatásában, 's a' közönséges tanítói székekénél, kiszorítólag egyedül a' *Magyar Nyelv* véteődjék-fel. Ki van-e' már ez a' nyelv annyira palléroztatva, mint ezen esetben megkívántatna? Mitsoda hasznok, mitsoda rosszak származhatnának ezen dologból, politikai, kereskedői, és literatúrai tekintetben a' közönségre? Már 21 munkák jöttek-bé, mint a' feltett kérdésre való feleletek, a' mellyek a' megkéretett ítélő biráknak általadattatván, reménleni lehet, hogy ítélet-tételeiket néhány hónapok alatt megtudhatja a' közönség.

Német Újhely, November 17-dikén.

A' mi szomszédságunkban Theresienfeldben nem régen 100 darab Spanyol fajta juhat adtak-el kótyavetyén, melynek alkalmatosságával mint ritkaság említették, hogy darabját 2000 Forintjával vették. De a' pénz' folyamatját is szükség megjegyezni.

Magyar Ország.

Végezete a' N. Pest Vármegyei tisztújító Gyűlés leírásának, melly a' közelébbi M. Kurirban a' 245-dik lapon félbe maradt: —

Mind ezek után a' következő rövid de gyökeres beszédet mondotta-el a' Cs. Fő Hertzeg: „Azon Katona Biztosság, mellyet Ő Felsége a' múlt háborúi Vitéz Tettek' megvizsgálására ki-rendeltt, ezen Vitézeket az ezüst Érdempénzekre méltóknak ítélte, 's szokot ő Felsége a' Király számokra ki is adatta. Vegyék el tehát Vitézségek Jeleit kezemből. Érzékeny örömmel adom azokat által, kinek törvényes Vezérsége alatt magokat ezen kegyelemre érdemessítették. Kívánom, hogy a' közönséges Tisztelet önnön érzéseket éleszsze, 's Vitézségeknek dicső emlékezete Pajtásaikat a' Király 's a' Haza Oltalmazásába hasonló Tettekre' serkentse.“

Az érdempenzeket akkori Obersterjek most Generalis M. Gosztonyi János Úr függesztette-fel a' vitézeknek mejjeikre. A' Gyülést Vaczi Püspök Méltóságos Kamanhazy László Úr vegzte-bé egy ő Cs. Fő Hertzegségéhez intézett szép beszéddel. Az után gazdag ebéd következett ő Cs. Fő Hertzegségénél.

Páris, November 11-dikén.

— Az Angliából érkezett leg újabb tudósítások szerént, 2000 Frantzia hadi foglyok a' fogházból kirontván, megzabolázásokra Anglus katonaság rendeltetett, melynek sokféle zuzavarok és rendetlenségek lettek a' következései. —

A' száraz Európai tartományokban a' Napoleon intézete alatt az Anglus kereskedés ellen elővételet eszközök igen megijesztették a' Londoniakat. Hogy portekaikat Hollandiába bélophassak az Anglusok, annyira vetemedtek, hogy értzből készített ladátskakát töltvén-meg porté-

kával, ezeket hajóik után akasztották, 's úgy vontatták. De így se érheték-el céljokat, mint-hogy senki sem meri többé elfogadni portékáikat, melyre nézve ládátskáikkal egyetemben tértek vissza mindenünnét, a' hol próbát tettek.

A' *Schelde* vize torkánál szünetlen olázkodnak néhány Anglus hadi hajók. Nem régen úgy beszéltek, hogy Admirális Strachan parantsolatot kapott volna, hogy ezen víznek torkába evezzen-bé, és az ott lévő Frantzia hadi hajókra üs-sön réájok: de még eddig semmi nem lett belől-le. Egyéberánt jó készülettel várattatik. *Vlieszingen*, noha ismét épülni kezdett, és az Országglószék feles summákkal segélli, nem fogtsakugyan többé olyan nagy erősséggé lenni, mint a' milyen volt, minthogy az egész hajó-építő mivhely minden magazinumokkal egyetemben *Antverpiához* tétetett által. —

A' Flandriai partokon fekvő Frantzia seregeknek Generális Chamberlac, a' *Dunchirchen* és *Havre* között, nevezetesen *Calais* és *Boulogne* körül fekvőknek pedig *Vandamme* a' vezérjek. Az Angliával még fennálló kevés közösülésnek egyetlenegy pontja *Ostende*; innét eveznek által a' Császárnak rendelése szerént, vagy meghatározott engedelmével olykor-olykor bizonyos személyek; innét indulnak által a' Párisi Ujságok Londonba, és ide jönnek által azon Londoni Ujságok, mellyek Párisba vitettetnek ('s a' mellyekből a' Monitör azon cikkelyeket kiadja, a' mellyeket a' Magyar Kurirban is olvasunk). A' hadi foglyok kitseréltetését illető alkudozásoknak még nintsen vége: de félbe sem szakadtak még. Az Északi Amériikai hajóknak ismét meg-

engedtetet! a' Frantzia kikötőhelyekbe való be-
vezés.

Paris, November 12-dikén.

E' hónap' 8-dikán ilyen Császári Végzés jött ki *Fontainebleauban*: — “

„*Napoleon*, s. a. t. Azon *Senatus Consultu-
mi* tikkely szerént, melynek az a' foglalatja: hogy a' Pápa számára, a' Frantzia Birodalomnak külömbkülömb részeiben, a' hol lakni akar, paloták építettessenek; és hogy nevezetesen *Párisban és Rombában* elmúlhatatlanúl kell a' Pápának lakóhelyül szolgáló palotáknak lenni — ehezképpest, az istenitiszteletre ügyelő Ministerünket meghalgatván, meghatároztuk és határozzuk, mint következik. —

„1) A' Pápa' palotája leszen *Párisban* az Érseki régi palota, azon ékességekkel és föld 's épületbéli nevedéssel egyetemben, mellyek-eránt a' mi Februarius 10-dikén költ Dekretomunk által rendelések tétettek, 's azon házi butorokkal egyetemben, mellyeknek megvásároltatások-eránt mi ugyan azon Dekretomunkban rendeltettünk. —

2) A' Párisi Érsek tsak akkor lakhatik ezen palotában, midón a' Pápa, ugyan abban nem lakik.

Nápoly, November' 11-dikén.

Joákim Napoleonnak egy utóbbi Dekretoma által a' parantsóltatik, hogy ezen Dekretomnak kihirdettetésétől fogva számlálván a' Nápolyi határookra többé semmi féle posztó, semmi féle gyapott és selyem matéria, a' melly nem a' Fran-

tzia Birodalom fábrikáiból származik, 's a' melynek onnét való származása a' Frantzia Ország-lószéknek tettése szerént meghatározott bizonyos jegyekből meg nem mutattathatik, bé ne botsáttassék, a' melly Dekretomnak pontosan való bétölttetése a' Finántziai Ministerre bizattatik.

A' Maylándi tartományokkal határos Helvétziai szélekről ilyen tudósítást hirdetett-ki a' Párisi Monitör: — “

„*Bellinzone* (Bellentz) November 4-dikén. Mind azok az Anglus Indiai árúportékák, mellyek Német Országnek külömbkülömb részeiben találtattak, azonnal, hogy a' Német Fejedelmek által bévétetett vámlaistromnak kihirdettetése leg kissebbé gyanittatott, Német Országból Helvétziának Maylandal határos vidékeire hordattattak, hogy onnét Olasz Országba szállittassanak. A' Vice-Király azonközben ezen Helvétziai végtartományokat egy Olasz fegyveres Osz-tály által a' Generális Fontanelli vezérlése alatt elfoglaltatta.

„Azt mondják, hogy egyikben ezen Helvétziai végtartományok között, t. i. *Mendrisióban*, Maylandnak úgyszolván éppen a' kapuja előtt, azon hegyeknek torkában, a' hol az ember a' Helvétziai hegyek között a' térségre kiérkezik, sok Indiai és egyéb Anglus árúportékát leptek-meg.

Ugyan ezen határszélekről Nov. 8-dikán e'képpen irtak: — “

„Azok Olasz seregek, a' mellyek a' Generális Fontanelli vezérlése alatt a' Tessini Helvétus Kántont megszállották. Ezen seregek naponként számosznak ott. Aírolóban, Olivonóban, 's a'

többekben már felállították a' Vám-canczelláriákat. Az ő fő hadi szállások Bellentzben van. Egy finantziai és egy katonai *Perceptor* is van vélek.

„E' hónap' 3-dikán Roveredóba is 150 katonák szállottak-bé belső bátorsagra ügyelő fegyveresekkel (Gendarmes) és vámosokkal; 4-dikben a' Misaxi völgybe rendeltetett és szállott-bé egy fegyveres tsapat, a' *Kis Bernárdi* passusnak elfoglalása végett. A' Tessini Kánton Kormányozószeke tudósította a' Helvétziai Landammant mindenek felől, a' mik történtek. A' Grisoni (Graubundi) Kormányozószekek hasonlóképpen, mihelyest megtudta, hogy az ő határaitra az Olasz seregek bészállottak, azonnal hirt tétetett sietve Bernában a' Landammannál, és Bellentzbe is embert küldött. A' Bernai Kormányozószekek azonnal Kurirt indított útnak Páris felé. Olyan nyilatkoztatásról beszéllenek az Olasz Országai Kormányozószekek' részéről, hogy ezen katonai eszközöknek elővetettetések azon panasznak a' következése vólna, a' melly panasza ezen Olasz Királysági tartományoknak már régtől fogva lett vólna azeránt, hogy a' Tessini Kántonban a' tilalmas kereskedésnek pártját fogták, és az elszökött *Conscriptusok* ott menedékhelyet találtak vólna magoknak. Azt mondják egyéb eránt, hogy mind ezekkel az intézetekkel tsak a' száraz Európában felvétetett Systemának fenntartatására van a' célzás, és a' lakosoknak semmi okok nem lehet egyéberánt a' nyughatatlankodásra.

„Azt mondják, hogy a' *Wallisi* kis Respublikának organizáltatása már tökéletességre ment, és hogy summásan ennyiben állana: Leszen egy

Fő Kormányozója; ezt a' Frantzia Császár nevezi-ki. Lesznek mellette két Státus-Tanátsosok, a' kik tanatsoló voksal birnak. A' belső bátorságra ügyelő katonaságról és a' vámosokról, a' Frantzia Birodalom gondoskodik. Papi személyeket a' Fő Kormányozó nevez.

London, November 3-dikán.

Az Amérikábol ideérkezett tudósítások között a' *Buenos-Ayrési* rendkívül való Ujságlevelében egy tzikkely fordul elő, a' melly nem kevés felindulásra szolgáltatott itt okot. Ez a' tzikkely a' mi Rio-Janeiróban lévő Követünknek Lord *Strangfordnak* egy Jelentését foglalja magában, mellyet ő a' *Rio-de-la-Platai* Kormányozószékhez intézett, 's a' melly e'képpen következik: — “

„Hivatal szerént való Jelentés.

„Az ő Felsége *Bedford* nevű Lineahajója ide a' Rio-Janeirói kikötőhelybe érkezett azon harmincz Spanyolokkal, kiket ő azon Neptunus nevű hajón elfogott, a' melly *Limából* jött, és a' kiknek elfogattatások olyan különös környülállásokkal van öszszeköttetve, mellyekre nézve az Anglus Kapitány számadással tartozik. Én a' magam Fejedelmeknek nevében azonnal leg meghatározottabb kifejezésekkel tudtára adattam neki, hogy az említett Spanyolokat nékem haladék nélkül adja-ki, mellyet ő azonnal meg is tselekedvén, én ezen Spanyolokat az itt lévő Spanyol Ministernek általajánlottam, hogy tettzése' szerént való rendelést tegyen erántok. —

„Én a' *Bedford*' Kapitányának ezen hajó és ezen emberekeránt való magaviseletét telyesség-

gel helybe nem hagyhatom, és nem tudom mi módon fogja magát a' maga Országszéke előtt megigazítani, ezen kényes körülállásokra nézve.

„Az említett Spanyol foglyok Buenos-Ayres-be szállittatnak által. Kérem Excellentiátokat tekintsék kedvező szemekkel azon egyetlenegy személynek magaviseletét, a' ki önnön nemzetét meggyalázta, és én olyan bizodalommal vagyok, hogy ez a' tselekedet meg nem fogja leg kevesebbé is változtatni a' két nemzet között fennálló barátságot és jó egyetértést. A' ki vagyok Excellentiádnak, 's. a. t. Rio-Janeiróban Julius 1-ső napján 1810-ben. — “

„Strangford.

A' következő levelet *Aurora* nevű Anglus szállító hajónak a' Kapitánya írta (a' Párisi Monitor szerént, a' melly azt közönségessé is tette) a' *Tágus* torkából Oktober' 11-dikén: — “

„Tíz napi ott való tartózkodásom után most jövék Lisbonából vissza a' hajóra. Lehetetlen, hogy Lisbonának állapotját éppen úgy leírhas-sam, mint valósággal van a' dolog. Ily rövid idő alatt annyi egymássalellenkező dolognak még soha nem valék szemlélője, mint ott. Mindenütt az ijedség, kárvallás, és kétségbeesés tűnnek szembe, kivált a' kereskedők között, kiknek tudtokra adatta Admirálisunk, hogy minnyajok iparkodjanak drágább vagyonaikat a' ki gondólható leg jobb úton módokon megtartani.

„En, minden más itt található szállító hajóinkal egyetemben, végső meghatározott utasítást vettem az Admirálistól Lord Berkeleytől, az eránt, hogy miképpen viseljük magunkat

azon esetben, ha az armádiának hajóra kell ülni; előnkbe van szabattatva, hogy hajóinkra semmi magános embert és leg kissebb olyan portékát, bagázsiát, fel ne vegyünk, a' mi az armádiához nem tartozik; még pedig semmi féle szín alatt ne tselekedjük. Tsak az Isten tudja, mit tudnak tenni ezek a' szegény kereskedők, ha mi a' várost ide hagyjuk. Mert úgy látszik majd bizonyosan, hogy, ha azokat kiveszszük is, a' kik az elkerülhetetlenül megtörténendő nagy ütközetben elfognak seregeinkből veszni, még ekkór sem leszen fegyveres seregeinken kívül senkinek másnak helye hajóinkon. Ezen nagy ütközetnek pedig minden szempillantatban várjuk a' hírit. Soha nem láttam a' hadi inségnek retentőbb ábrázatját, mint Lisbonában. Ez a' szép város, valóságos theátroma most az inségnek, zürzavarnak, szükségnek, és szenvedésnek. Armadiánknak erre felé való közelítése, a' faluknak ennek útjában való semmivélevések, mellyeket azért tesznek, mint színlik, semmivé seregeink, hogy az utánnok jövő ellenséget az életnek minden módjaitól megfoszszák, 's a' tartományoknak elpusztulása, azt okozták, hogy 40 ezer paraszt lakosok futottak-bé a' városba, és azt egészen eltöltötték. Az utzák szegleteinél félmeztelen férjfi, asszony, és gyermek csoportok várják szünetlen az Anglusoktól a' segedelmet, azt sem tudván, hogy az éjtzakai nyugodalomra hova hajtásák-le fejeiket. Egy szóval én nem láttam még siralmasabb állapotot annál, mint ezen ide szaladott falusi sok ezer lakosoké.

Két rendelést adott-ki közelébről a' Lisbo-

nai Kormányozószerk ezen szerentsétlenekre nézve, az egyikben parantsoltatik a' város' lakosainak, hogy ezeket, üressen lévő szobáikba mértékletes taksafizetésért botsássák-bé; a' másikban arról tétetik rendelés, hogy a' Tágus bal partjára szabadon botsássák által ezek között azokat, a' kik ott kívánnak magoknak menedek-hellyet keresni.

London, November 5-dikén.

Tegnap ilyen *Bulletint* adtak-ki itt: — “

„*Windsor November 4-dikén.* A' Király ma nints rosszabbúl: ha szintén az egész éjjel nem aludt is.“

A' mai Bulletin ilyen szókból áll: — “

„*Windsor November 5-dikén.* A' Király jól volt a' mult éjjel. Ő Felsége 24 órától fogva jobban van.“

Meg kell jegyezni, így szól a' *Morning Chronicle*, hogy ezek a' Bulletinek kevésbé elégítik-ki a' közönség' nyúghatatlan gondoskodását, az eránt, hogy az ő Felsége egészségének állapotja tulajdonképpen hogy legyen. A' közönségnek ugyan leg nagyobb bizodalma van a' maga Orvosainak alkalmas voltokban és egyeneségeiben: de még is tsak inkább tettzene neki, ha azt láthatná, hogy valamivel környülállásosabban közlik a' dolgot. Azt erőssítik, hogy az ő Felsége betegsége nem olyan terhes most, mint ennekelőtte volt; hogy meghalálózása eránt semmi nyúghatatlansággal nem kellene lenni; és hogy a' pulsusának verése egy minutum alatt 86-nál nem több, 93-nál többre pedig még egyszer sem

ment ezen betegsége alatt. Az ő Felsége hűségos népe igen örvendene, ha az Orvosoktól magoktól tétetődhetne bizonyossá ez eránt, mint-hogy mi tudjuk, hogy sokan vannak, a' kik attól félnek, hogy az ő Felsége koros volta meg nem bírhatja azon hathatós orvosságokat, a' melyek az ilyen kemény hideglelésnek megerőtlenítésére kívántatnak, s. a. t.“

Páris, November 13-dikán.

Napoleon ilyen módon tétetett jelentést a' Szenatusban a' Császárné ő Felsége viselőssége felől: — “

„Az ő Cs. K. Felsége írása a' Szenátus' Elöl-ülőjéhez.

„Gróf Garnier Úr, Szenatus Elölülője, az a' megelégedés, mellyet véllünk a' Császárnénak a' mi igen kedves és igen szeretett hités társunknak szerentsés megterhesülése éreztet, indit minket ezen levélnek irására, oly véggel, hogy tegyen jelentést a' Gróf Úr nevünkben a' Szenátus előtt ezen történet felől, a' melly valamint a' mi tulajdon boldogságunkra, ugy a' mi birodalmunknak javára és politikájára nézve, egyenlő fontosságú. Nem lévén ezen levelünknek ennél egyéb tárgya, kérjünk az Istent, hogy az Urat, Gróf Garnier, Szenátus Elölülője, a' maga szent és méltó oltalmában tártsa-meg.

„Kólt Fontainebleauban Novemb. 12-dikén, 1810-ben.

Dec. 2-dikán az egész birodalomban innepét ülnek a' Császár megkoronáztatásának és az Austerlitz-i ütközetnek emlékezetére.

Az Angliai fábrikákból származó áruportékákat, és a' két Indiákból jövő vagy úgy nevezett *Colonicális* Anglus szerzeményeket meg kell egymástól külömböztetni; tsak az elsők égettettek-meg, ezekért pedig rész szerént 40 rész szerént 50 *per Cent* vám fizettetik nagyobbára. A' Párisi Monitör ezen kereskedői tárgyak eránt ismét két újabb Dekretomokat hirdetett-ki, melyek Fontainebleauban November 8-dikán adattak-ki, és ez a' foglalatok sumásan: — “

Kedvezőleg akarván bánni ő Cs. K. Felsége azokkal a' Frankofurtumi kereskedőkkel, a' kik a' nállok találtató Angliai Indus áruportékák felől a' magok nyilatkoztatássokat beadták, meghatározta, hogy a' két Indiai portékák a' sequestrum alól felszabadittassanak, mihelyest a' kereskedők a' meghatározott laistromban találtató vámot azokért megfizetik; hogy az Anglus font-gyapott és tafota, elvétettetvén megégettessenek, házi vizsgálódások tétetessenek, és a' bé nem vallott 's megtaláltatott *Colonialis* és Angliai fábrikákból került portékák elvétetessenek; hogy azoknak, a' kik e'féle eltitkolt portékákat béárulnak, azokból az ötödrész jutalomúl adattassék.

Frankofurtum (a' Ménus mellett) Nov. 18-dikán.

Tegnap egy Frantzia Császári Commissió, az Angliai fábrikákból származott, és az eltitkolt *Colonialis* portékáknak elfoglalásokhoz és a' fábrikai szerzeményeknek elégetésekhez, hozzáfogott. Ez a' munka, kerületett formált fegyvereknek és magistratuális személyeknek mint

Bízatosoknak jelenlétekben ment véghez. Conventiónális pénzben valami 200 ezer forintokra betsúlik az ezen első alkalmatosságal elégetett portékákat.

Ilyen módon mennek véghez ezek az intézetek a' Rénusi Szövetségnek minden tartományaiban. Nevezetesen már Hámbugumból is érkeztek tudósítások, mellyek szerént ott is nagy szorgalmatossággal gyűjtetnek rakásra a' megégetni való Angliai finum portékák.

A' Frankofurtumi Ujságlevelerekre nézve már kijött a' végső határozás, melyből röviden megjegyzést érdemelnek a' következő környülállások: A' neve az ujságnak meg marad, úgy mint a' minap megírtuk, úgy mint: *Gazette du Grand-Duche de Francfort*. Minden nap jó-ki egy darab, frantziául is németül is, úgy azonban, hogy egyikben éppen csak a' tegyen, lökéletes és betűszerént vévén a' dolgot, a' mi a' másokban táltatik. Azonközben mind a' frantzia mind a' német textus különkülön árkusra nyomtattatik, és különkülön lehet akár melyik eránt rendelést tenni. A' frantzia textus abban a' formában jó-ki, melyben a' *Frankfurti Journal* eddig kijött. A' német textus ellenben egész árkus formában nyomtattatik, melyre nézve abban mindenféle jelentéseknek és híradásoknak helyek leszen. A' kettőnek taksaja egy esztendőre 20, félre 10 — a' frantziának különösen, esztendőre 12, félre 6 — a' németnek esztendőre 8, félre 4 Forint, a' Frankofurtumi *Cursus* szerént.

Stockholm, November' 3-dikán.

A' Svétziai Koronaörökös a' Királlyal foly.

latott levelezéseiben már most így kezdte a' nevét aláírni: *János, Svédiai Koronörökös Hercege.*

Ő Koronahertzege Oktober' 28-dikán érkezvén-meg Drottningholmba, a' következett napokban innét szándékozott tartani a' maga Stockholmba való pompás bemenetelét, a' melly November' 2-dikán valósággal véghez is ment. Királyi hintóban ülve tartotta bemenetelét. A' hintót 8 lovak vonták. A' sok előtte és utánna menő Udvariak, Generálisok, Karok és Rendek, olyan pompát tettek, a' melly minden ott eddig látott bemeneteleknek fényességit feljúl múlta. A' város' kapujához érkezvén, a' fő Helytartó és városi polgárság Küldötjei által köszöntett ő H.ge, a' melly ágyuk' döngése által jelentetett. A' kastélyhoz jutván, arra kineveztetett Udvari Gavalérok tisztelték ő K. Hertzege, kik által a' Királyhoz kísértetett. Az idő kedvező, és a' nézők' soksága véghetetlen volt. A' bemenetel olyan lassan ment véghez, hogy két óra telt-el belé, míg a' vámlineától fogva a' kastélyig jutott a' sereg. Sok helyeken éppen meg is kellett állapadni ő K. Hertzege, minthogy a' nép egyátallyában tovább is gyönyörködni kívánt szemlélésében, melyre nézve mintegy tsaknem megtartóztatta a' hintót. A' léányok virágokat szortak széllyel előtte. A' *hurrah* kiáltás az egeket hasogatta az utzákon, a' hol elment a' sereg.

Az ezen napot megelőzőtt környülállásokról, mellyek a' Koronörököst illetik, ezeket olvassuk ugyantsak a' Stockholmi levelekben: —

Az Évang. Lutherána tiszta hit' ágazatairól Oktober' 19-dikén tett vallást ő K. Hertzegsége Helsingörben a' Svétziai Konsúl' házában. A' kérdésekre, mellyek Ersek Doktor Lindholm által eleibe terjesztettek, erőssítve felelt. Ezen solennitás minden környülállásaival egyetemben a' közönség' eleibe terjesztetik, mihelyest az Ország' Rendjeitől, kiknek már eleikbe terjesztett, kijő.

Drottningholmba érkezőn Oktober 28-dikán ő K. Hertzegsége, onnét isméretlenül még az nap bejött a' Királyhoz Stockholmba. Hasonlóképpen tselekedett 29-dikben is.

A' Választást illető Aktát Oktober' 31-dikén Drottningholmba vitte az Ország' Rendjeinek egy Követtsége ő K. Hertzegségéhez aláírás által való megerőssítés végett, melynek alkalmazosságával az Ország' Marschalja beszédet intézett ő K. Hertzegségéhez Svétziai nyelven, melyre ő K. Hertzegsége is felelt Frantzia nyelven. — (Ezekre a' beszédekre vissza térünk a' jövő árkusban).

A' Svétziai Koronaörökös Hertzegné November' 9-dikén indult útnak Párisból Stockholm felé a' fiával Princz *Oskárral*. Koppenhágából már elküldötték eleikbe a' Dániai határszélre a' Királyi Kamarás urakat, Pázsikat, Inasokat, Konyha- és Pintze-mestereket.